

Hier se dest' top
med stampalinge & siedene
men usse numrene sta
her Anders Sjeldnes.

S.P.

8881
8673

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 35

Tilleggsspørsmål nr.

Emne: *Bygging*Oppskr. av: *Andreas Sjeldnus*(adresse): *Sjeldnus*Fylke: *Hordaland*Herad: *Sjeldnus*

Bygdelag:

Gard: *Sjeldnus*

G.nr. Br.nr.

A. Merk av om oppskriften er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Ja.

1. Ja, det hender, når det er når vi bygde inn. Folk kan ikke slikt lauges, og kjørerde og slikt som vi brukte ved byggingen var neddottne og sente. Men ikke i det minste en og annan som har tatt i orden, og kan bygge på gammal vis. Så alle tradisjonen om byggingen er ikke sente minne. *Sp. 227.*
2. Orsaken med at folk mykte har sluttet å bygge en så vidt det at det har følgt så mykje klåb med arbeidet og at det er minstens med å hjelpe det ferdig.
3. Av og til bygga folk av røkkver eller rørups og einvalg (briskeleg). Dette var utvint av trond ikkje så mykje arbeid. Vi koka da t.d. ein $\frac{3}{4}$ tjal einvalg og dette røkkver eller rørups, ellers begge deler. Så var blantinga litt i ein slamp e.l. og når det var passa leg tukka ca. $35-36^{\circ}$, dette ein gjed til, ville det på ein varm dag og dekket det godt til. Når det hold opps i gjara, hadde

ein det på flaskar og korka det til.

5. Ein lagar no i stundom et slags øl av (Sorlens heimbygg) men rikt til var ildig brukt til gosar e.l.

B. Den gamle huns bygging

7. Det var det alltid kavar som bygga, og elles skulle med mablet til at var ferdigt.
8. Dvar bygd hadde ein mosirbyggar som måtte bygga når det var til bryllups og begravelser, elles bygga mus hoar mann til reg sjölv.
9. Om det var flire huslydar på ein gard, slo dei seg gjennom saman og bygga ialag, og delte ølet sinare.
10. Som regel vart det bygga ^{til} jil og bryllups og begravelsar, klunsum og til båtene.
11. Det var ingen regel for kor ombygje det skulle byggast til festar e.l. men når dei først bygger, så laga dei gjennom til så dei skulle ei kunne til. (ca. 3-4 aukar) Da høld
12. Folk høld det for ei dår å ha øb liggande til liefeldige gjestar
E. malt.
13. I gamal tid, til ikring 1850, kjøpte folk gjennom malt, men når dei skulle bygga til gravöl
14. Det komst ein brukte til malt, var høst av gardenes arling. Ein ville no gjennom ha malset av bygg åleine, men hadde ein ildig avla bygg på garden

2.

Glbryggings

kjøpte ein dette halvdeln av snaltdi i
byen og der andre halvda var hove.

Dik henva og at dei bygga av berre
hove. Nau det skulle misse til av hove en
av bygg til ei tunna, og ildig vart det
så godt heller av berre hove.

15. Det vart alltid like det beste kornet
til malling.

16. Kornet kom ikkje nokoart vart lagt i
bløys i ein sekke, i ei elv eller ein bække.
Nau ein måtte gissa på at kornet ikkje fram.
Vinterdag la ein sekken gjeve ned i ei elv
har i fjørst. Malle måtte ha det romslig i
sekken, sålio at ein 50-ko ly vart bytt i
2 sekker. Tidleg künne sekken springjast
når kornet vart bløyft.

17. Var det vinterdag og heller kald i
rent, gav ein lala kornet liggja i skaujo
⁽³⁾ ~~de~~ sanddøges, men var det sumars dag og varmt,
malle ein ikkje lala det stå lengre enn i 2
sanddøges.

18. Gi lok ein sekken opp og salnet og
buide over. Var det vinterdag, künne ein
leggja det i fjørst. Nau var det sumar og
varmt, malle ein liggja det på ein blad
der det var forholdsvis koldt, i kjellanevel.
Kiv malle, medan det var i sekken,
jamle kjeuma etter om det lok til i
vermold. Kiv måtte gera nige på dette,
for kjende ein først ein likn tank i kornet,
vermoldet det rida si fort at det künne veta

for varmt & åt at høre sei in halv dag. No
mølle hømt leggjost ulmer ein blad ^{mallet} som ~~som~~
kunne halda in temperatur på ca. 11-12°.

Om vinteren w ein slovelur ser lagt til å liggja
mallet på. Eller og i fjørur, om ein har rom
der. Ligg ein del i fjøset, laga ein gjiru til in
kunne til dette, men han måtte koma noko opp
frå golvet, så ildje mås eller rosteknappsi.

19. Til å byra med ligg ein mallet
i stover på høyt kom i handbruudd og
klappa det godt til med ei fjøl eller liknaude,
Så vart det bruudd over bokker, aviser eller
kravlar o. l. No vart

21. No vart det liggaende til hømt begymna
skyta rølv, men no må in pusta på at
det ikkje vart for varmt. Straks ein ser at
mallet har skole rølv, må ein vurda og knu
og lympa det ut bi vis det ikkje veks
kamani i ein klatt ull som visz lora. Ein
rølv i hømt med berre hundene, når det
knud om det klapbar seg. Ein må gjiru
riv i det at par gongar om dagen og lympa
det ut, så det ikkje vart for varmt.

23. På den ein sida av ut høm w ei fura.
Denne fura hjuv spira, og når ho er hømt opp
fis i mot spissar av hømet uller $\frac{3}{4}$ av hømets lengd
må ein avbryta mubliaga. Det kan nok huda at
ein i sit og anna hømt ser at grøren er
hømmed ut med spissar, men luger må
det ikkje høma, da må avbryta mubliaga. Dadda
ein ildje tverka ferdig med da, legg ein så
mallet ut over ein ^{bonn} Event lunn,
til ein gav tverka i etaud. Lymer det seg
møgg på mallet må ein tverka med

(23) ein gong.

24.

Gronn i hornet kalla me „al“ først da nåv gronnen var broten ut av hornet. Før den lid er det „spine“. Røtsepira kalla me for røtsepira.

25.

Fai ein ligg det til groning og til det var ferdig gav det ein ca. 7 dagar.

26.

Som regel va skilte ein ikkje gronen fra onnalleit, men vart det gjort så hadde ein onnalleit gjerne i ei droflekkmaskina eller ein føyste det ifra i ut drofledroga. Men som regel vart ikkje det gjort. Eg høyrd at dei som vart røtset ikke kunne døleg smak på ølet.

28.

Når onnalleit skulle birkast hadde me få gauvatt av eit type som var verd av hestelagl. Dette typen vart kalla „hara“ eller tørkelegagg. Ein kan tørka hornet på mange vis m.a. med å hugga det opp eller legga det opp på ein liten ovning over ein komfyr eller ovn, der det er ja innvarme. Men det vanlege er her at ein skal leie ei tørka i ei grüa.

29.

Nei, det gav ikkje i tørka malt på same vis som ein tørkar korn til onnemjøl. Maltet må ha ein mylangsom varmetid.

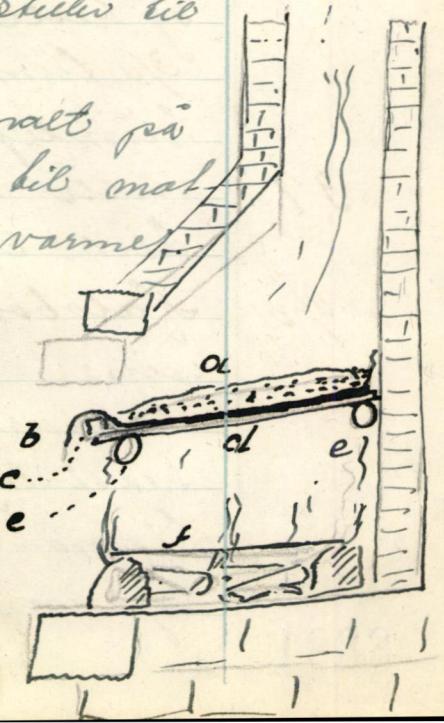
Ad 28

Mælttørking i grüua:

a, mælt til tørk

b, hara. c, slengjesteokk

d. ribbar 1"x1" og ca 1" millrom. e, berestokkar. f, lakk.

8881

31. Mælt skjæde heist burre kløyvad
 Eit og anna hilt korn var passelag
 Dåt kornet for fint, eller allur
 heist, sialt mælt var for mykje
 firkta (breud som one seier) var
 det raudsynt å leggja lagvis halm
og mælt for å få det lit å leuma.
 33. ja. Ein hadde som regel achtid
 stiande mælt, i påtornande
 lifell. Det hende seg at ein døpte
 hjå grammars til gravöl var ein
 ikkje hadde sjåa.
 34. Sjumlen varst kjapt hjå kjellas-
 handearar i Bergens
 35. Tag hinskar ikkje at ein avla
 hinnar ejar.
 36. Naun som "fimlegarbrolet"
 tyder på at hev hev vore dyrka
 himle på garda.
 37. Ne brukar emna litt inelag i åleb
 nøfon anna varst ikkje myklu hev
 fai hevar.
 38. Gilso, røste, ærrakt, óeaua,
 miskirára, aekaggars (ander, og halm
 og heile) 2 Koparkjellar (1 fimm og 1
 $\frac{3}{4}$ fimmdeil), ein krame og ein
humbleping.
 39. alle ting som skjæde brukast til
 åleb, skærd inelagast.
 40. Halobottn med silhol inder, og den
 einen som var koft yres. Ein
 brukar og halm, men den må
 heist leggjast inned i botnen ellers
 flotvar han upp.
 Grønnen til at ørekippas er fyre-

4.

6. Bygging

trekke av sinn, er of ar set
krinare lit på ørek.

41 Silinsridvaden kalleov me
for, underloga "eav, undangjerd"
Tappethout i røslun er i fram-
kant og føroyvæst med meining
krane

42 Jar.

43 Trist omr mykje einher.

44 Ja delvis. Etter ein hev bruke
det ein ut av ein logen, fyller
ein på med vann og kokar det
i sp, og slo det yhr meiskun som
var sett i Gilsåen.

Ein rører med meiskorva.

Kinelogen vert sett først sitt
i gilsåen før denne skal fåst
i bruk til meiskun.

45 Meisk og å meska, mestringja
46 Når det drangs av meiskorva
eller ha so nida stod over
ein hatt på, var han passa
leg sjiekk

47 3-4 t.

48 Jar.

49 Ja. Den blir ikkje koka først

50 Nei, logen må alltid stunda
yhr mælek

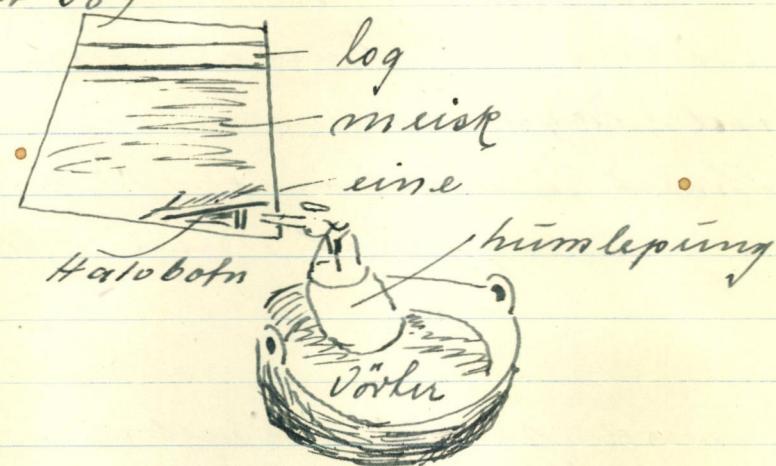
51 Tida frå det er meiska lit ein
byrgjar lappinga fra røslun bøi verus
ca 5 t. røslun har alltid dekket på

52

Vørter.

53

Takk. Ein er ein pime i kranas
så det vert ein fin ståle. Vørta
renn gjennom ein hümlepung
(pkt 38)

54

Ja, den vert kontrollera innden
hull lappiinga. Vørta skal veta
klar og røt, og vera mykje klebrig.

Fyr inn lappar, byrgar runninga,
Tappar inn av sitt på bytten og
slur det yter igjen, før å klarna
vørteri

55

So ymse. Kjel, gryte, eller ostaus.

56

Nii her des vart ikkje vørta gøynd
men til jid batar sind gjennom
vørterkakor av henne.

57

So vart ikkje mytha som medan
ace vørter blir koka. Første halv-
part vart sett koka upp og slengen
i gisáden, den andre halvparten
vart hümlen koka til han ceikk.
Denne vørtra vart sett gjennom
halv i gisáen

58

Var vørtra god, og ein gjer det gjuks
(tek like etter) vart det blitt øl, og
umoeindt vart det svakt eller finst
inn inn tek meir etter.

E. Brygging

- 59 Det som var att, kastes "meip"
og so drav
- 60 Det vert mytta til svinefossar
til bruksi.

F. Gjæring

- 61 Temperaturen på ølet fukt ~~var~~^{ein}
med i halda olbogen ned. Var
det då jarvarmt med denne var
det passe varmt til å sefja gjerdet
Kardt (sådru) selle inn vekkars dag
på ein varm stad, Kjøppen uer stora
Sommars dag var det ikkje so nögje.
- 62 Var ølt forkoldt, tok ein berre av
nokk av ~~det~~^{det} og vernade det, og fikk
solis passe temp.
- 63 Jesper. Ogsø jer
- 64 Gestri varl löyst upp i den allur
lyse vörta, same temp. som ølet
eller kanskje litt yng, og sett ein
stad kor det held seg varmt.
- 65 Dette dag stod det på ca 15°C
fjørne med halm. So varl sådru
innvikla med vinna halm, og
utanauppa og yng dukt med sekkjor
kev o.l.
- 66 Mann regna med at ølet var gjera
når ikkje yverjeri (løgk) saman löyste
att når ein drog ei ause, sliv e.l.
gjennom hennu.
- 67 Det varkt no gjene lis at ein

10

etfa på lokket og såg effed, men ga-
malt mytta dei gjorm i østskål som
dei la holot i øst. Når ør ølet
byrgja gjera, kunne dei høgga ^{mot} _{riem} afac
å opna, at det klækka i skåle (dunka)

68

Ouejer og underjer. Det var heit
brukt overjer til å fyrka; men til
oppbevaring på flaskor gjorne underjer.

69

På flaskor, lagt i ein brum. Hos
lang tid ein kunde hauda ho frisk
er vand å vita. Bi flaska eg la
på denne måten var opjerd elfed
iit års tid.

Ten almenne mokku var å dyppe
ein halsmistle i uerjeri og hengja
han til fyrk.

70

Vei.

71

Det mest almenne var å låva av

innanman, men kaupde på byggeri
Sjå prs. 66.

72

Å slaka opp. Oppstaka.

73

Vei.

74

Ja, alle com vilde av hirsels ferd
Somakké på ølet. Den overaste ^{grønner} _{slakssinger}
var gjorne med på oppstaka.

75

Fjall ippji råboam var med, so
gjorr ein med oppstaka til denne.

76

Vei.

77

Tå gjorr ein fra man til man
og somakké og diskiperke.

78

Fjall ippji til graoferd, men ellers til
alle andre liden heid dei oppstaka.

Fjall had ein grannane saman
og på same vis varf dei attbedre til
alle.

8673

- 79 Ja, som regel. Og joli skulle alle inn som gjekk forbi. ^{helt}
- 80 Nei, det kunde ikke fyllest, for ølet skulle la seg oppatt på aukeri. altså orsal var at ein rakk i ølet med ein finger eller sa på seg.
- 81 Og potetkjellaren og det held beg godt. Var ikke kaffen sprekk kunde det stå seg omintet arbeid, men det var godt himsla.
- 82 Sommers dag kunne man ølet ofte ktere inn dei skulle ligja lengre.

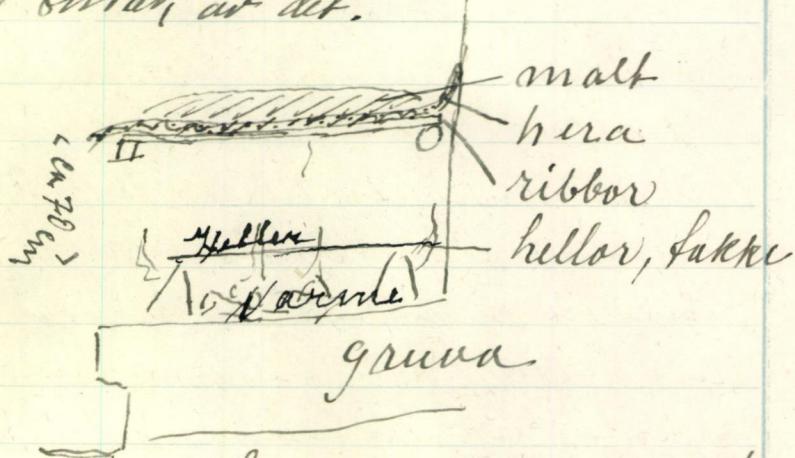
G. Minnsgår og Lurer

- 83 Fargen på ølet ville ein gjerne ha sjøf. Mørkt øl lyda formyktig lurt på mæret. Ville ein ha myrkare øl, brude ein mørke korn i til panna, eller sandla ipp det som fall gjennom hura under turking. Grunnen ikke lit det; men ei lita soga fra Voss: Toe manu korn på veltjeng lit ein manu, og han baut dem øl i ei heller lita skål og så at skåla w liti. Da svart den eine: "Du ølet godt u det mørkt, og er ølet dørlegt er det og so riktig".
- 84 Både og. Ein kunde vera ubegger men ein rekka det helst fas kann fas dien som hadde ord på seg fas jauh å ha svakt øl
- 85 Ølet ville ein helst ha sterkt æltid

men til vinna, gjorde ein gjerne røk av vakkare, finnare, til brysse-drikke.

- 87 Kjunner ikkje idag til røko frå eo men grūnnar til dirlig l'òr eo heilt desse. For mykje oppt i melfinga formykje børka (brus) og forlike børke. Det kündes og so koma brugg i det heile då sumars dag.
- 88 Kjunner ikkje til det.
- 89 Som vanleg ville ein brugga so ingevis diske det.
- 90 Så lenge ølet gjekk i sáen, lauei ein gange vassant, for ikkje å iroa geringa.
- 91 Det kan eg ikkje sevara på.
- 92 Kross var skaret i alle bryggekar og då gjorde både på bøn og lok.
- 93 Aufjordt her for meg.
- 94 Kross een stol, som for aman holla-kap.
- 95 Her ikkje hant inn det, men finstret fekk ei ødelål lämst på rota.
- 96 Flkjje på aman snøke eur som nemnt i 95.
- 97 Nokon fast dag til brygginga kjunner eg ikkje til.
- 98 Den regla kjunner eg ikkje; men her segjer dei: "Brussevin og salt er godt for alle".
- H. Mjöd
- Mjöd er ikkje kjendt her.

- det med inn gong
 24 åle, spire og grøt; rota kalfest før rotkevelag.
 25 ca. 5-6 dagar
 26 Ni, meskiparlur fall frå gjennom hra
 under furdingga
 27 Ni lær ikke det, og ikke les ey kjent
 orklos vond errat, av det.
 28

- Malst vert lagt på hura i eit lag på ca 10cm
 ein fyrr under med svak varme.
 under furdingga rotar inn no og då i malst
 og flytter det frå og til for å få det jampert.
 29 Ni, det går ikke. Malte må ikkje venta varmane¹⁾
 30 Malst skulle brusast bire. Når ein så
 er ag anna luft korn, var det passa
 godt.
 32 Hå la ein lausis halv og malst
 33 Visst ein venta didefall på garden

T. Sunde

- 34 Ja. Sjeld ab Kjellarhandlarar i Bergen
 35 Dii som hadde hinslegard brukte den hūlen
 og heid han fullt er god som den kjøpte
 Hinslegarden låg alltid olik at noko
 blyngde mot nord, alldei på sør eller
 vestside av ein hinsvegg, bergvegg o.l.
 Den virde han varm og lett jord. Tie
 heid kusta dii innipa allelags lauv
 +) endat ein kan halda handi i malte rom egg til tørke

6 og rúð. När blomen var ferdig, vart han plukka og lúrka utyuer på eit loftsgolo.

37 Litt einlod i logingalogen for å selja sonak på óeit, men kvarare ól ítan. Det er mi røyvaska. Takkje anna fisebnaðar.

8. Brygging

38 Gissad (autan / elar 2 fūnnor)

Røste (1 eller 2 etter ólmengden)

2 fūnnkjeler (elav þo desse ein $\frac{3}{4}$ kjel
1 stamp eller kav til vörker (som det rum i)
ein til 2 kranar, ein himlesíng.

Ei óstrakt. Ólkaggane var: Salotínnor,
hille og halve aukar. Miskevöra.

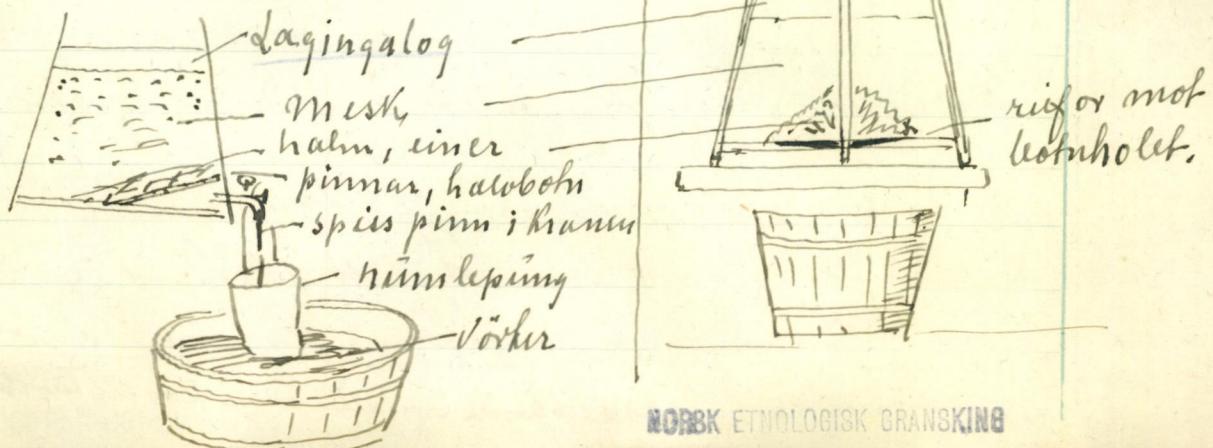
Salotínnor med hol i, til røstnu. Ólaus
byllor og $\frac{1}{2}$ fauv furr bo en laugud.

39 Ja, var har duv kagoz innan vært
det røystt med svoud; eells berre
einlod

40 Undir i røstnu vart lagt spildar
dokt med halm eller eirer, næv og
ein halvbotn med silhol, dette kallað
fot innderjer. Óderpinnar var ikkje
brukt, det er krua berre for å selja farge.
No er det alessid framone, var det i
botnen vart dette slukt med ei stang.

41 No:

Før - slungjastek
eller topptak

- 42 Dri gamur brukke berre inntog, ora brukar
inn minner.
- 43 Einum skulde haest ha mykje bed, elles
før ein ikkje det eo nöyje.
- 44 Meiskun vart rokt ut i gisáum
med meiskurða.
- 45 Meiskjum, og á meiska.
- 46 Når det draup av meiskurða i 45% virkel
eller ein skulde hengja hattun þá ho
med ho stod i meiskun. Ellers skal
hann vera fyrstur um fínum í forhold
som ein yngskjer ólet
- 47 Cas 3 timar i gisáum
- 48 Jr.
- 50 ~~Nui.~~ Ein har auctid lag i Þjólande
en 2 timer, ellers er det ikkje so
nöyje atlan meiskun ólud i gisáum
eller rokken dessi tímame, men den ~~óan~~
minst stå i 8 t. oman lazf
- 52 Vötur
- 53 Takki. Ei líma runn ihá þá 6-8 t.
- 54 Ja, det var då vötti som sa Rorleis
fáði vilde velta. So skulde vera
óft og kleimig.
- 55 7 ein stamp, eier kjel eftir höve
- 56 Nui, mun hín smora bakh gjennem
vörftur kaktos av himur sed jölebreygget
og elles og kaukjæ.
- 57 Fötske halvpart vart berre kokað op
din andre hæfti vart kokað med
hinnlen lit han oakk. Tindarsteg
fm. 3-4 mark ($\frac{1}{4}$ kg) i varmt aur
notar mir, ellers hinnla ein gjorne
eller smak og behag. Ein slo del

58

Dannan i gressåen

Slirket ór fengsein ved a la lile
etter, slætta tildegt av runinga
svakk ór soff ein onir etter.
ein kalle det gjerme for
fjukt og tømt ól.
Var det i fimmaste laget kalle
ein det for Knipsöl.

Fig 59-60 o.s. fr. yver til side 5